

Trudno jest pozbyć się złych nawyków, a jeszcze trudniej postępować wbrew własnej woli. Ale jeżeli nie zwyciężysz w rzeczach drobnych i łatwych, jakże poradzisz sobie z trudniejszymi? Już na początku staraj się opanować swoje skłonności i pozbyć się złych nawyków, bo inaczej powoli zabrniesz w prawdziwe trudności. Jeżeli to zrozumiesz, o, jaki spokój ci ogarnie, jaką radość sprawisz innym, ile przybędzie ci żarliwości w nieustannym duchowym doskonaleniu się.

Póki żyjemy na ziemi, nie możemy uniknąć cierpienia i pokus. Dlatego w Księdze Hioba czytamy: Bojowaniem jest żywot ludzi na ziemi. Niech więc każdy strzeże się pokus i czuwa w modlitwie, aby nie wtargnął którejś wróg i nie usidlił go, nie śpi on bowiem, ale krąży szukając, kogo by pożreć. Nikt nie jest aż tak doskonały i święty, aby nie doświadczał pokus, pozbyć się ich zupełnie nie zdołamy.

A przecież pokusy bywają nawet pożyteczne, choć są uciążliwe i męczące, bo przez nie człowiek staje się pokorniejszy, czystszy i mądrzejszy. Wszyscy święci przechodzili przez rozliczne udręki i pokusy, a jednak nie przestawali się doskonalić. Ci zaś, którzy nie zdołali oprzeć się pokusom, odpadli i zginęli. Nie ma zakonu tak świętego ani miejsca tak ukrytego, gdzie nie wdartyby się pokusy i trudności.

Człowiek nie może być bezpieczny od pokus, dopóki żyje, ponieważ to w nas samych tkwi źródło pokusy, jako że urodziliśmy się z pożądania. Ledwo odrzucimy jedną pokusę i udrękę, a już nadciąga druga i ciągle mamy powód do cierpienia, bo utraciliśmy zdolność prawdziwego szczęścia. Niektórzy, uciekając od pokus, wpadają w nie jeszcze głębiej. Ucieczka nie prowadzi do zwycięstwa; tylko cierpliwością i pokorą możemy okazać się silniejsi od tych naszych wrogów. (Tomasz E' Kempis)

KKK 2147 Przyrzeczenia dawane innym w imię Boże angażują cześć, wierność, prawdomówność i autorytet Boga. Powinny one być dotrzymywane w duchu sprawiedliwości. Niewierność przyrzeczeniom jest nadużyciem imienia Bożego i w pewnym sensie czynieniem Boga kłamcą (Por. 1 J 1, 10).

KKK 2148 Bluźnierstwo sprzeciwia się bezpośrednio drugiemu przykazaniu. Polega ono na wypowiedaniu przeciw Bogu – wewnątrz lub zewnątrz – słów nienawiści, wyrzutów, wyzwania, na mówieniu źle o Bogu, na braku szacunku względem Niego w słowach, na nadużywaniu imienia Bożego. Św. Jakub piętnuje tych, którzy "bluźnią zaszczytnemu Imieniu (Jezusa), które wypowiedziano nad (nimi)" (Jk 2, 7). Zakaz bluźnierstwa rozciąga się także na słowa przeciw Kościołowi Chrystusa, świętym lub rzeczom świętym. Bluźniercze jest również nadużywanie imienia Bożego w celu zatajenia zbrodniczych praktyk, zniewalania narodów, torturowania lub wydawania na śmierć. Nadużywanie imienia Bożego w celu popełnienia zbrodni powoduje odrzucanie religii.

Bluźnierstwo sprzeciwia się szacunkowi należnemu Bogu i Jego świętemu imieniu. Ze swej natury jest grzechem ciężkim (Por. KPK, kan. 1369).

KKK 2149 Przekleństwa posługujące się imieniem Boga bez intencji bluźnierstwa są brakiem szacunku wobec Pana. Drugie przykazanie zabrania także magicznego używania imienia Bożego.

Tam jest wielkie imię Jego, gdzie nazywają Go zgodnie z wielkością Jego majestatu... Tam jest święte imię Boże... gdzie wzywają Go ze czcią i bojaźnią, by Go nie obrazić (Św. Augustyn, De sermone Domini in monte, 2, 45, 19: PL 34, 1278).

KKK 2150 Drugie przykazanie zakazuje krzywoprzysięstwa. Przysięgać lub uroczystie przyrzekać oznacza wzywać Boga na świadka tego, co się twierdzi. Oznacza odwoływanie się do prawdomówności Bożej jako do rękojmi swojej własnej prawdomówności. Przysięga angażuje imię Pańskie. "Będziesz się bał Pana, Boga swego, będziesz Mu służył i na Jego imię będziesz przysięgał" (Pwt 6, 13).

W nauczaniu Kościoła katolickiego termin „przekleństwo” odnosi się do dwóch głównych, moralnie złych aktów:

Jest to **świadome życzenie zła** bliźniemu, wzywanie nieszczęścia lub kary na drugą osobę. Stanowi to poważne wykroczenie przeciwko **przykazaniu miłości bliźniego**. **Życzenie komuś krzywdy jest grzechem, ponieważ jest to działanie przeciwne miłości**, do której powołany jest chrześcijanin. **Jeśli jest wypowiedziane z pełną świadomością i intencją wyrządzenia poważnej krzywdy, może stanowić grzech ciężki przeciwko miłości bliźniego**.

W nauce Kościoła katolickiego **złorzeczenie** lub **przekleństwo** wypowiedziane w rodzinie, a zwłaszcza **przez rodziców wobec dzieci**, jest uznawane za szczególnie groźne, ponieważ uderza w podstawowe więzi miłości i autorytetu.

Konsekwencje moralne i duchowe

Grzech ciężki przeciwko miłości bliźniego: Świadome i dobrowolne życzenie zła drugiemu człowiekowi, zwłaszcza dziecku, jest poważnym grzechem. W kontekście rodziny jest to naruszenie czwartego przykazania ("Czcij ojca swego i matkę swoją") także w jego wymiarze wzajemnego szacunku i miłości.

Choć Kościół stanowczo naucza, że **wina osobista** nie przechodzi automatycznie na potomków (KKK 1860), teologowie i egzorcyści wskazują, że ciężki grzech złorzeczenia, zwłaszcza gdy jest połączony z nienawiścią, może stworzyć **duchowe luki** lub "furtki" dla działania złych duchów w życiu przekłętej osoby.

Zniszczenie więzi rodzinnych: Złorzeczenie, kłótnie i używanie wulgaryzmów w rodzinie niszczą atmosferę miłości i szacunku. Wychowanie w takiej atmosferze może prowadzić dzieci do:

- utraty ducha**
- przyswajania negatywnych wzorców,**
- poczucia bycia odrzuconym i zniewolonym emocjonalnie**
- trudności w relacjach z Bogiem (przez przeniesienie**

negatywnego obrazu rodzica na obraz Ojca Niebieskiego).

Szczególna moc złorzeczenia rodzicielskiego: Księga Syracha przestrzega: *"Albowiem błogosławieństwo ojca podpira domy dzieci, a przekleństwo matki wywraca fundamenty"* (Syr 3, 9). Chociaż Bóg jest silniejszy, złe słowa wypowiedane z pozycji autorytetu rodzicielskiego mają silny wpływ psychologiczny i duchowy.

Środki zaradcze Kościoła (Zerwanie przekleństwa)

Kościół zapewnia, że moc odkupienia Jezusa Chrystusa jest w stanie złamać każde przekleństwo, o ile człowiek szuka pomocy w wierze.

Życie w łasce uświęcającej: Kluczowe jest trwanie w **stanie łaski uświęcającej** (poprzez częstą Spowiedź i Komunię Świętą), gdyż "klątwa niepokoi i zagraża tym, którzy mają kłopoty z prawdziwą wiarą w Jezusa Chrystusa."

Modlitwa przebaczenia: Osoba, która czuje się dotknięta przekleństwem, powinna **przebaczyć** temu, kto je rzucił, zgodnie z Ewangelią ("Błogosławcie tych, którzy was przeklinają").

Msze Święte i Modlitwa: Zalecana jest modlitwa o uwolnienie od przekleństwa i uzdrowienie oraz ofiarowanie Mszy św. w tych intencjach.

Rodzice są zachęceni do regularnego błogosławienia swoich dzieci.

Sakramentalia: Można używać z wiarą poświęconej wody, oleju i soli jako zewnętrznych znaków Bożej opieki.

Według relacji, do konfesjonału Ojca Pio miała podejść kobieta, która wyznała swoje grzechy i następnie poprosiła o radę i modlitwę w sprawie trudności rodzinnych:

Kobieta: „Ojcze, mamy wiele problemów w rodzinie. Moje dzieci ciągle chorują, nic nam się nie udaje, w domu są nieustanne kłótnie i niepowodzenia...”

Ojciec Pio: (z charakterystyczną dla niego przenikliwością): „Idź i powiedz swojemu mężowi, żeby przestał przeklinać i złorzeczyć w domu! Wypędzacie z domu łaskę Bożą, a wpuszczacie szatana. Kiedy Bóg chce wam błogosławić, on rzuca przekleństwo i je unieważnia.”

Nawrócenie domaga się przekonania o grzechu, zawiera w sobie wewnętrzny sąd sumienia – a sąd ten, będąc sprawdzianem działania Ducha Prawdy wewnątrz człowieka, równocześnie staje się nowym początkiem obdarowania człowieka łaską i miłością: "Weźmijcie Ducha Świętego!" Tak więc odnajdujemy w owym "przekonywaniu o grzechu" dwoiste obdarowanie: obdarowanie prawdą sumienia i obdarowanie pewnością Odkupienia. **Duch Prawdy jest Poczyszczycielem.**

Wszyscy ci, których prowadzi Duch Boży, są synami Bożymi ... dziećmi, to i dziedzicami: dziedzicami Boga, a współdziedzicami Chrystusa (Rz 8, 14. 17).

„Cichy Przyjaciel” - grupa osób modli się w każdą środę po Mszy świętej w ORATORIUM św. Krzyża adorując Pana Jezusa w Najświętszym Sakramencie. **Możesz do nas dołączyć. ZAPRASZAMY**

Asystent diecezjalny: ks. Przemysław Filipkiewicz

Teksty przygotowała D.B.

<https://www.diecezja.kielce.pl/cichy-przyjaciel>

Kontakt: cp.cichy.przyjaciel@gmail.com

Przeczytaj i podaj dalej

Cichy Przyjaciel Nr 194

Bezpłatne pismo katolickie wydawane za zgodą biskupa kieleckiego

Żarliwością rozpalilem się o chwale Pana Boga

Błogosławcie tych, którzy was prześladowają, błogosławcie a nie złorzeczcie.

(Rz 12, 14)

To jest podarunek, który Bóg nam przekazuje i który chce zawsze podkreślać, pragnie budzić nieustannie w całym swoim Objawieniu: «Błogosławiona jesteś między niewiastami, ponieważ przyniosłaś nam błogosławionego» –

«Ja jestem Matką Boga, ponieważ On żyje, On jest Tym, który daje życie, błogosławiony»" - Papież Franciszek.